

Uprostřed na pultě trůnilo obrovské vajíčko! Bylo celé zlaté, zdobené kytičkami a převázané červenou mašlí.

„Je to vajíčko na prodej?“ vyhrkla Káťa.

„Samozřejmě,“ usmála se prodavačka.

„Tak mi je zabalte, ale rychle, prosím!“ A Káťa utíkala domů. „Z tak krásného vajíčka se musí vylíhnout něco úžasného. Ale kam je dát, aby mu bylo teplo? Do trouby? Ne, to by se mohlo upéct. Do postele? Tam bych je mohla rozmáčknout. Už vím!“ A Káťa vytáhla kočárek

na panenky, naklepala peřinky a do nich položila zlaté vajíčko. Pak vyvezla kočárek na sluníčko. „Pěkně se tu líhni, já si jdu zatím vzít housku s máslem.“

Právě v tu chvíli šel kolem jeden zatoulaný pejsek. Bylo to ještě štěně, něco mezi foxteriérem a špiclíkem. Dnes ráno opustil rodnou boudu a vydal se do světa. Šel, kam ho nožičky nesly, a čekal, co mu padne do oka – či spíš do nosu.

A padla mu tam vůně přímo andělská! Jako by se rozpouštěla mléčná čokoláda s lískovými oříšky.

